Jenž se počal z Ducha svatého

Původ materiálu
Marta Sedláčková
Pořadí v lekci
31

Obrázky použité v příběhu pro předškolní děti lze stáhnout zde: obr. zvěstování, obr. miminka.

Téma

Ježíš je od Boha.

Cíle

- Děti na příběhu Zvěstování Marii poznávají, že Ježíš je dar od Boha.
- Děti v příběhu Zvěstování Marii uslyší o nových a nečekaných začátcích Boží milosti a vnímají tak nový začátek v Ježíšově příchodu na svět.
- Děti pracují s biblickými texty a hledají informace o původu Ježíše Krista.

Pro učitele

Biblický text: L 1,26–37; doprovodné texty: Gn 1 (stvoření), neplodné matky Sára, matka Samsona, Chana

Poznámky k textu

K výpovědi

Dvě následující výpovědi Kréda — „jenž se počal z Ducha svatého“ a „narodil se z Marie Panny“ spolu souvisí. Jejich společným nadpisem by mohlo být **Boží vtělení**. Obě mohou být zatíženy nejrůznějším (ne)pochopením, a (nebo) přílišným zdůrazněním na úkor jiných výpovědí Kréda. Z biblického pohledu nejsou události okolo Ježíšova narození střed evangelia. Středem je samotný Ježíš Kristus, jeho celý život a působení. Apoštol Pavel nebo evangelista Jan například o Ježíšově narození z Panny nemluví, nijak jím neargumentují.

Přesto tyto výpovědi nemůžeme pominout, protože do nich církev vložila zkratku toho, jak chápe Ježíšův původ, to, kam patří (na stranu Boha i na stranu člověka zároveň), i to, že naše spása není z nás, ale jen od Boha. Tyto dogmatické „zkratky“ nám ovšem občas působí potíže,

protože se hledalo přesné a krátké vyjádření příběhu, děje. Někdy se v průběhu času dalo více na toto krátké vyjádření (a někdy se přemýšlení o nich stalo příliš spekulativní), stal se z něj „pojem“ a trochu se vytratil příběh za tím. Je dobré si uvědomit biblický kořen a původ těchto pojmů, explicitně na to jde poukázat s většími dětmi.

Proč je důležité, že výpovědi **stojí vedle sebe**? — Na jedné straně se mluví o Duchu svatém, o tvořivé přítomnosti Boží, na druhé straně o konkrétní lidské osobě jménem Marie. Pro církev bylo vždy důležité, že Ježíšovu osobu a jeho příběh nemůžeme redukovat jen na „jeden rozměr“, Bůh a člověk jsou v Ježíši Kristu nerozlučně spolu. Ježíš není ani Bůh s lidskou maskou, ani jen pouhý vzor následováníhodného chování. „Důvod naší spásy, základ naděje spočívá podle svědectví Nového zákona právě v tom, že v Kristově příběhu od Betléma po velikonoční události věříme, zakoušíme a vyznáváme plnomocnou **Boží** přítomnost v **lidském** životním údělu Ježíše Nazaretského.“ (J. M. Lochman, *Krédo*, str. 111)

Je třeba připomenout ještě jeden aspekt — „Ježíšův příběh není ‚napůl lidský‘ a ‚napůl božský‘. Je to **cele Boží a cele lidský příběh** — leč v nezvratném směru: od Boha k nám.“ (Tamtéž, str. 115).

Jenž se počal z Ducha svatého

Odkud Ježíš vlastně je? Ježíšovi současníci znali místo jeho původu, Nazaret (Mt 2,23; J 1,46; J 7,27 atd.), jeho matku, sourozence (Mk 6,3), a už v době rané církve kolovaly pomlouvačné pověsti o římském vojákovi, který měl být Ježíšovým otcem. Avšak tato zeměpisná nebo biologická (ne)znalost jim ještě nepomohla poznat, jaký je ten pravý původ Ježíšův. „Znáte mě a víte také, odkud jsem. A přece jsem nepřišel sám od sebe, ale poslal mě ten, který je pravdivý; toho vy neznáte. Já však ho znám, neboť jsem od něho a on mě poslal.“ (J 7,28–29). Krédo na základě biblického svědectví neodpovídá na otázky po geografii či biologii, ale vyznává, že Ježíšův příběh je „koncept“ Božího Ducha (latinsky „jenž se počal“ = conceptus est…). Jedině tak, že Ježíšův příběh má svůj počátek v Duchu svatém, má smysl mu věřit.

Ježíš pochází plně od Boha. O tom vypovídají obě výpovědi — počal se z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny — spasitele si nikdo nezasloužil svými skutky, nikdo si ho nevybojoval svou zbožností, žádný člověk nebyl spoluautorem a spolupracovníkem spásy. Je to **Boží dar a milost**.

Ještě jednou chceme zdůraznit, že v **Ježíši Kristu to je sám Hospodin, kdo je nám nablízku**, kdo žije náš lidský život a zachraňuje nás svou přítomností. „Jenž se počal z Ducha svatého“ zdůrazňuje Boží přítomnost s lidmi (viz Immanuel — Bůh s námi). V Ježíši Kristu pro nás a pro náš užitek jedná Bůh.

K příběhu

Lukášovský (i matoušovský) příběh o zvěstování narození resp. o narození Ježíše mluví v řeči starozákonního očekávání, tak, aby vyjádřil, že se v Ježíši plní naděje Izraele, aby jej zařadil do dějin smlouvy mezi Bohem a lidmi. Starozákonními obrazy vysvětlují Ježíšův význam.

Buď zdráva, milostí zahrnutá, Pán s tebou, požehnaná mezi ženami — Marie je pozdravena podobnými slovy a vypravěčskými postupy jako Jeruzalém zachráněný na konci časů (Sof 3,14nn), slovy požehnání, jakým se pozdravovaly velké ženy Izraele (např. Sd 5,24 — Jáel). Ona se teď má stát tou, která ztělesňuje úděl i naději Božího lidu uprostřed ostatních národů.

Sestoupí na tebe Duch svatý — Duch svatý je Boží stvořitelská moc — z chaosu vytvořil svět. (Gn 1,2. Motiv Geneze/počátku stvoření se objevuje i u Matouše jako nadpis Mt 1,18, odpovídá tomu i Janův prolog — stvořitelské slovo Boží se stává tělem.) Je-li Duch seslán, jsou tvořeny nové bytosti (Ž 104,30), jen on oživuje naději (Ez 37). Bůh zde v Ježíši tvoří **nový počátek** uprostřed lidí — tomu také odpovídají obrazy o Ježíši — novém Adamovi (Ř 5,15; 1Kor 15,47).

Moc nejvyššího tě zastíní — evokuje oblak, symbolizující Hospodinovu přítomnou slávu, který sestupoval do stanu setkávání, do chrámu. (Např. Ex 40,34 nebo 1Kr 8,11) Všimněte si motivu, který se v těchto textech objevuje — Mojžíš či kněží nemohli konat svou službu uvnitř chrámu, když byl přítomen oblak — Boží sláva se tu ukazuje a zároveň skrývá — podobně je to s tajemstvím Ježíšova narození. Bůh je zde jistě přítomen, ale zároveň je určitým způsobem skryt.

Panna počne a porodí / nežiji s mužem / neplodná Alžběta — už Starý zákon zná řadu zázračných narození, a je možno si povšimnout, že se to děje v určitých přelomových bodech dějin spásy (Sára — Izák, matka Samsona, Chana — Samuel). Veškerá lidská naděje na požehnání v dětech se jim stala nesmyslnou, avšak přijde narození syna, který je nositelem spásy pro Izrael. Tato řada pokračuje Alžbětou, matkou Jana Křtitele, a vrcholí Marií. Nepravděpodobné početí vyjadřuje, že spása nepřichází z člověka a jeho moci, je to pokaždé dar od Boha, je to milost. Kdo by chtěl vyvozovat z panenského početí, že být asketický a bez sexu, je vyšší a záslužnější stupeň žití, je zcela mimo. „V Ježíši vložil Bůh doprostřed neplodného lidstva, zbaveného naděje, nový počátek, jenž není výsledkem vlastních dějin, nýbrž darem shůry.“ (J. Ratzinger, *Úvod do křesťanství*, str. 196)

Ve vyprávění užívám i motiv z Mt 1,22–23, kde se mluví o panenském početí a jménu Immanuel. Je to citace z Iz 7,14, kde jde o mladou ženu, nikoliv explicitně pannu. Text Iz vyjadřuje motiv nového začátku a nečekaného Božího zásahu a také způsobu Boží vlády, kdy

„králem bude dítě“. Immanuel znamená „Bůh s námi“.

Bude nazván synem Nejvyššího a Bůh mu dá trůn jeho otce Davida — zde se ozývá izraelská tradice, kde je lid Izraelský nazýván Božím synem. I tehdy, kdy byl uváděn na trůn v Izraeli král, zpíval se žalm 2, kde se říká: „Ty jsi můj syn, já jsem tě dnes zplodil.“ — Není tedy nic vyloženě nezvyklého na tom, když se mluví o zplození (původu) z Boha. Jestliže je tak nazýván Ježíš (Syn a král), pak je označen za pravého dědice zaslíbení, za krále Izraele i světa. Jméno Ježíš — Bůh zachraňuje. Nomen — omen, jméno, které říká to podstatné o svém nositeli.

Všimněte si rozdílu mezi biblickým textem a mnoha zobrazeními Zvěstování — na rozdíl od obrazů v biblickém textu nevystupuje Duch svatý jako holubice, paprsky, záře, ani jiným předmětným způsobem (jako řečtí bohové v bájích) — Boží působení tu není nijak viditelné nebo hmatatelné.

Úskalí

Výpovědi i příběhu

Úskalí může spočívat v tom, že se poděšeni slovem „počal“ zamotáme do spekulací nebo zbytečného vysvětlování, podobně jako můžeme být zaskočeni nečekanou otázkou dětí ohledně jejich počátku. Soustřeďte se na to, že Ježíš je poslaný od Boha, je to dar, splněný slib. Jsou mezi většími dětmi nějací zvídavci, kteří měli už biologii člověka a potřebují nutně vědět, jak to přesně bylo po biologické stránce, když Marie neměla muže? Pak lze odpovědět kromě navržených možností (které vycházejí z toho, jak o věci uvažovali evangelisté) také tak, že když je počali jejich rodiče, tak jsme u toho taky nebyli. Nevíme, je to intimní, soukromá věc, tajemství. Ale věříme, že Ježíš je „dar z nebe“.

Odkazy

Další literatura, kde se vám problematika otevře ve větší šíři, plastičtěji, než jak je to možné pojednat zde.

Lochman, Jan Milíč: *Krédo: základy ekumenické dogmatiky.* Praha: Kalich, 1996. (Přehledné a přístupné)

Ratzinger, Joseph: *Úvod do křesťanství*. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2007. (Tradiční, také poměrně biblické.)

Küng, Hans: *Krédo: apoštolské vyznání víry dnes?* Praha: Vyšehrad, 2007. (Netradiční a provokativní.)

Linden, Nico ter: *Povídá se… : podle Marka a podle Matouše*. Benešov: Eman, 2009.

Linden, Nico ter: *Král na oslu: vyprávění z novozákonních evangelií*. Benešov: EMAN, 2011.

Opatrný, Aleš: *Věřím v Ježíše Krista... Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny...* Dostupné online. (Text solidní, srozumitelný.)

K vyrábění, obrázky

- návod na výrobu obyčejné obálky a obálky ve tvaru srdce.
- obrázky zvěstování a miminka použité v příběhu pro předškolní děti.

Pro děti

Pro předškolní děti

Budeme zkráceně vyprávět příběh o zvěstování s pomocí obrázků a dalších pomůcek. Vyprávění je soustředěno na to, že Ježíš je dar od Boha — pro Marii i pro všechny lidi. Využívá i motiv zaslíbení Zachránce, které se naplňuje. Používám dětem srozumitelnější slovo „zachránce“ místo „spasitel“, ale je možno v povídání obě slova zaměňovat, aby si děti zafixovaly, že spasitel je jiným slovem zachránce.

Obraz zvěstování (viz *Odkazy*) — Marie sedí a čte Knihu. Vedle ní anděl. *Pro vyprávění vytiskněte obraz min. na A4, lépe na tvrdší papír, figurky můžete vystřihnout a použít napřed Marii, pak anděla. Pomůcky vytahujeme z tašky nebo krabice tak, aby děti nebyly rozptylovány tím, co máme ještě na stole v zásobě.*

Kdo to je? Nějaká paní, žena, holka. A co dělá? Sedí a čte. Copak asi čte? Knížku. A co to může být za knížku? Má někdo nějaký nápad?

Ta kniha je Bible. (Máte doma Bibli? Kde je tady v nedělce Bible?) A co myslíte, co si v té Bibli čte? *Nechte dětem volnost, aby si vzpomněly na příběhy, které jsou jim známé, které mají oblíbené.*

Marie si čte o Bohu, který lidem dal slib. (*Kontrolní otázky:* Co to je slib?) Slíbil poslat lidem Zachránce. (Kdo to je, Zachránce?) Marie se těší. Má radost, že má Bůh lidi rád a chce jim pomoci. Bůh svůj slib určitě splní.

Najednou vedle ní někdo stojí. *(Ukázat obrázek anděla.)* Kdo to je? Je to anděl. Anděl to je Boží posel. Takový nebeský pošťák. Nese jí zprávu.

Pomůcka 2. — Klasická obálka většího formátu. Ukazujeme dětem ze strany, kde je vidět zalepení, aby bylo jasné, že je to obálka. Můžeme kontury obálky obtáhnout.

Copak je asi v té zprávě?

Pomůcka 3. — Druhá strana obálky. Na ní nakreslíme nebo nalepíme stuhu, aby vypadala jako zabalený dárek.

Anděl říká Marii: „Marie, dostaneš velký dar od Boha. Narodí se ti děťátko. Bude to dar od Boha pro všechny lidi na světě!“

Marie se diví. Ještě neměla svatbu. Má trochu strach. Mít miminko, to je velká starost.

Anděl říká Marii: „Marie, neboj se. Bůh bude pořád s tebou. Tvůj syn se bude jmenovat Ježíš. To znamená: Bůh zachraňuje. Tvůj syn bude slíbený Zachránce pro všechny lidi.“

Marie už se nebojí. Má obrovskou radost, že Bůh má rád lidi a chce jim pomoci. Má radost, že Bůh splnil svůj slib, o kterém četla v Bibli. Těší se na miminko. Bude mu říkat Ježíš — Zachránce od Boha.

Pomůcky 4. Malé obálky pro děti rozdejte (koupené nebo vyrobené — viz návod v *Odkazech*). V obálkách bude obrázek miminka k vybarvení (viz *Odkazy*).

Otevřete si obálku. Co tam je? Miminko Ježíš. Je to dar od Boha pro všechny lidi, i pro vás.

Nebo:

- Menší variantu obrázku zvěstování lze použít jako omalovánku.
- Je možno dozdobit obálky jako jesličky — vrchní část obálky založit dovnitř, vybarvit hnědými pastelkami, nalepit kousky žluté vlny/provázku/papírků jako sena do jeslí. Vložit Ježíše tak, aby byl vidět.
- Obrázek miminka je možno vyrobit z půlky lékařské špachtle apod.
- Vyrobit rozkládací obálky ze tvaru srdce (viz odkaz) — Bůh má lidi rád, poslal jim Ježíše.
- V obálce může být kromě obrázku také citace či parafráze verše z J 3,16 „Bůh miluje celý svět. Proto poslal svého syna Ježíše, aby nás zachránil.“

Pomůcky: obrázek Marie a anděla, obálka s pomalovanými stranami (dopis a dárek), malé obálky pro děti, případně věci na tvoření (provázky, vlny, nůžky, lepidlo, pastelky atd.).

Pro mladší děti

Je ráno, v Nazaretě jdou děti do školy. Tedy, do školy jdou jen kluci, aby se učili číst a vyznat se v Bibli. Holky do školy nechodí. Mají ale svou „školu“ doma — ráno poklidit, vytřepat deky, ve kterých spala celá rodina, dát vodu zvířatům, sebrat vajíčka, slepicím nasypat zrní, zamést doma i na zápraží.

„Já už mám hotovo!“ volá Johanka na sousedku Marii, která právě zametá přede dveřmi.

„My dneska budeme péct s mámou chleba, “ odpovídá jí Marie.

„Jé, můžu k vám? Pomůžu ti!“ hrne se Johanka k Marii. Ta má radost, hned bude doma veseleji.

Dívky válí placky, maminka je peče na ohni. „Teto, povídej nám nějaký příběh,“ škemrá Johanka.

„Já mám nejradši ten o stvoření,“ zasní se Marie. „Všechno je pusté a prázdné, nikde nic, ale nad vodami se vznáší duch Boží. A pak, když Bůh rozkáže, nastane světlo, noc a den, voda a souš, rostliny a zvířata, člověk. Všechno najednou začne růst a množit se.“

„To je krásný příběh,“ říká maminka. „Ale já vám dnes povím o naší pramatce, o Sáře. Hospodin, náš Bůh jí slíbil dítě. Sára na něj čekala celý svůj život. Jenže dítě nepřicházelo. Sára stárla. S manželem Abrahamem se přestěhovali do zaslíbené země, ale zaslíbený syn pořád nikde. Sára už to vzdala, vždyť jiné v jejím věku byly babičkami. Už to prostě nešlo, byla moc stará. A pak jednou kde se vzali, tu se vzali Boží poslové — andělé — a vyřídili vzkaz od Hospodina — teď se vám narodí syn. Sára se tomu musela smát. Vždyť je jí skoro sto let! Ale pak se smála z velké radosti. Bůh splnil, co slíbil. Opravdu se jí narodil syn Izák.“

„Vidíš, Marie, to je jako s tím stvořením — pusto, prázdno — a najednou Bůh řekne, a je tu dítě!“ směje se Johanka.

„Mně to zas připomíná příběh o Chaně, která taky dlouho čekala, až se jí narodí dítě. Prosila Hospodina, aby jí dal syna. A narodil se jí chlapec — náš prorok Samuel.“

„A nebo matka soudce Samsona, co vysvobozoval náš lid, tu také Hospodin obdaroval dítětem až po dlouhé době,“ dodává Johanka. „Vidím, že se v Písmu vyznáte lépe, než kdejaký kluk!“ usmívá se maminka. „Hospodin je Bůh nových a nečekaných začátků,“ dodává.

Uplynou dva tři roky, z Marie je holka na vdávání. Rodiče ji slíbili tesaři Josefovi, co má dílnu o pár ulic dál. Ještě svatba nebyla, ale už se pomalu chystá. Marie bude Josefova. Ale ještě než došlo k svatbě, stala se zvláštní věc.

Marii navštívil anděl, ten zvláštní Boží posel. „Buď zdráva, nositelko Boží milosti!“ Marii ta nečekaná návštěva zarazí — ji, obyčejnou holku, zdraví návštěva jako nějakou důležitou a vzácnou osobu. Ale pozor, kdo zná Bibli jako holky z Nazareta, ví, že kde se objeví andělé, tam se budou dít věci! Překvapením není konec. „Marie, budeš mít dítě. Narodí se ti jedinečný syn.“

„To myslíš, až si vezmu Josefa, že pak budeme mít dítě?“ ptá se Marie.

„Ne, Marie, bude to jinak. Ale neboj se, Bůh tě má rád. Tvoje dítě bude svaté a přímo Boží.“ Anděl se posadí k Marii a začne jí povídat příběh. Andělé rádi vyprávějí takovéhle příběhy. „Marie, vždyť víš, že Hospodin je Bůh nových a nečekaných začátků. Jen si vzpomeň na Sáru, na Samsonovu matku, na Chanu! Jejich děti se podle lidí vůbec nemohly narodit. Ale Bůh to byl, kdo jim dal děti. I Alžběta, tvoje příbuzná, čeká dítě, ačkoliv o ní bylo známo, že prostě děti mít nemůže. Vzpomeň si, Marie, na ten příběh o stvoření, který máš tak ráda — kde je duch Boží, tam mizí pustota a prázdnota. Začínají nové věci. I tvoje dítě bude nový začátek. Bůh chce být s tebou i se všemi lidmi. Chce vám být nablízku. Proto taky pojmenuješ to dítě Ježíš. Vždyť to jméno znamená „Bůh je spása, záchrana“. Mnoho lidí zachrání. Mnoho lidí zažije, jak je jim Bůh blízko. Proto mu také budou říkat Immanuel (a to znamená „Bůh je s námi“). Pro mnoho lidí bude tvůj syn cestou k Bohu. Nemusíš se bát.“

Marie se přestala bát a řekla: „Tak dobrá, sice nevím, co mi to všechno přinese. Ale chci sloužit Bohu a jeho příběhu. Ať se stane, jak říkáš.“

Pomůcky: můžete použít obraz pro předškoláky jako ilustraci nebo omalovánku; děti mohou doplnit slova jako do komiksu.

Pro starší děti

Dotazník pro Ježíše — hledejte v Bibli! (Představte si, že Ježíš potřebuje někde na úřadě vyplnit dotazník, aby dostal občanský průkaz…)

Jméno:
Význam jména:
Příjmení:
Rod:
Přezdívky:
Matka:
Otec:
Datum narození:
Místo narození:
Trvalé bydliště:
Současné místo pobytu:

Najděte s dětmi v Bibli následující texty, nebo je vytiskněte na papíry:

- L 1,26–37;

- Mt 1,18–25;
- L 2,1–14;
- L 4,14–15+31;
- L 5,1;
- J 1,43–46;
- pro druhou část práce J 7,25–29.

Můžete každému z dětí přidělit jeden text (nebo do dvojice), aby z něj vytěžili co nejvíce informací pro dotazník. Na co odpověď nenajdou, nechají prázdné. Společně si sdělují své výsledky a dotazník doplňují, možno na velký papír na stěně/flipchart apod. Datum narození v textech nenajdeme, jen přibližně (z historického hlediska neodpovídá); význam jména je třeba odvodit.

Společná práce — možné otázky:

- Nějaké sporné otázky, odpovědi, které se neshodují?
- Co jsme se o Ježíšovi dověděli? Co jsme se nedozvěděli?
- Je to všechno, co můžeme o člověku říct?
- Poznáme z dotazníku, co znamenal Ježíš pro lidi, kteří ho následovali?
- Jsou v textech informace, které se nám do tabulky nehodí, ale přesto jsou důležité?
- Závěr:
- Co říká sám Ježíš o svém původu? Odkud pochází? (Poradí nám text J 7,25–29.)
- Znáte sousloví „to je dar z nebe“ nebo „tebe nám poslalo samo nebe“? Co vyjadřují?
- Myslíte, že by se dalo říct i o Ježíši?

Přesah

Všimněte si — je pro nás někdy těžké vnímat, že věci přicházejí od Boha jako dar. Většinou máme pocit, že se tak nějak samozřejmě dějí nebo jsme se o ně zasloužili. Někdy hledáme složitá vysvětlení, případně napneme svoje snažení, abychom byli ještě lepší. Jindy dar přijmout nechceme — přece se o sebe dokážu postarat sám/sama. Je těžké přijmout to, že mnoho, ne-li většina věcí, přichází jako dar. A že se musíme nechat obdarovat. Je to těžké v běžném životě, i v životě víry. Co ve svém životě vnímám jako dar od Boha?

Liturgie

Rituál

Na úvod jednotlivých hodin můžete společně s dětmi recitovat:

Věřím v Boha Otce, který nás stvořil, věřím v jeho Syna, který nás zachránil, věřím v Ducha svatého, který nás proměňuje.

Nebo (podle refrénu Svítá 372):

Víru nám dej, co úskalí zdolává, k doufání měj, když prchá z nás odvaha, lásku rozdávej.

Biblický text k zapamatování

Milostí spaseni jste skrze víru. (Ef 2,8)

Okénko do bohoslužeb

Začneme podobně jako u úlohy z modlitby Páně „buď vůle tvá“.

Připravíme zabalený dárek (třeba prázdnou krabici, ale hezky zabalenou).

Co je to? (Čekáme odpověď, že dárek.)

Chtěli byste ho? Kdo by ho chtěl? (Třeba se přihlásí všechny děti, možná se nepřihlásí nikdo, možná budou lidé váhat.)

Pokud váháte —proč byste dárek neměli chtít? (Protože nevíte, co v něm je?)

Můžete hádat, co v něm je.

Ve zpěvníku Svítá je píseň *Každé ráno dostávám darem nový den* (487 —část rytmické mše Jana Václava Renče). Nový den je třeba takový dárek. Ráno se probouzíme, nevíme, co nový den přinese… V tom novém dni se můžeme modlit Otče náš… buď vůle tvá. Tato prosba bude dnes v nedělce. Tato prosba je jako přijetí zabaleného dárku od Pána Boha. Nevíme, co v něm bude, ale věříme, že Pán Bůh by nám nedal něco pro nás špatného.

Možná si na tento úvod vzpomínáte. Dnes budeme opět mluvit o dárku. Daru. Od Pána Boha lidem. Tentokrát přinesl dar anděl. Přišel k mladé ženě Marii, pozdravil a řekl: Pán Bůh posílá lidem dárek. A ty budeš první, kdo ho uvidí…

Marie byla nejistá, když to slyšela. Podobně jako my, když dostáváme krabici a nevíme, co je uvnitř.
Ale řekla: Děkuji, Pane Bože.

Co to bylo za dárek, se dovíte v NŠ.

Modlitba

Pane Bože, děkujeme ti, že jsi s námi. Děkujeme, že jsi slíbil dát nám zachránce a také jsi to splnil. Děkujeme ti za Ježíše a za to jaký byl a co dělal. Teď víme, že takhle dobře to s námi myslíš. Amen.

Odkaz na píseň

Má duše Boha velebí, chválu vzdává

Ave Maria, Pán buď s tebou

Úžasná láska (SV108)

Poslal Bůh anděla (SV264)

Tobě, Pane, dík, že dal jsi perlu krásnou

Magnificat anima mea Dominum

Cílová skupina

Starší školní

Školní

Předškolní

Mladší školní

Katechetické cykly

Desatero – Modlitba Páně – Krédo

Téma

Krédo

Biblický odkaz (kat)

Lukáš 1,26–37

Genesis 1